

Universiteit
Leiden
The Netherlands

Unheimlich moederland : (anti-)pastorale letteren in Zuid-Afrika

Postel, Christine Geertrui

Citation

Postel, C. G. (2006, June 7). *Unheimlich moederland : (anti-)pastorale letteren in Zuid-Afrika*. Leiden University Press, Leiden. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/4441>

Version: Corrected Publisher's Version

License: [Licence agreement concerning inclusion of doctoral thesis in the Institutional Repository of the University of Leiden](#)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/4441>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

STELLINGEN

behorende bij het proefschrift van Gitte Postel: *Unheimlich moederland. (Anti-)pastorale letteren in Zuid-Afrika.*

1. Heksen, voorouders en schrijvers bevechten dezelfde ruimte als soldaten, boeren en landmeters.
2. *Kroniek van Perdepoort* van Anna Louw laat zien dat een te rigide en intolerant geïmporteerd discours onvermijdelijk ondermijnd zal worden door de fysische kenmerken van het gastland, omdat die kenmerken altijd (ook) een ander discours zullen blijven weerspiegelen.
3. Zuid-Afrikaanse pastorale of anti-pastorale literatuur verwijst niet alleen naar de problematiek van een stedelijk of koloniaal centrum, maar bewijst paradoxaal genoeg ook dat een deel van die problematiek voortkomt uit een gebrek aan belangstelling voor en kennis over de rurale periferie van dat centrum.
4. De *retreat-and-return*structuur die ten grondslag ligt aan veel pastorale literatuur is in feite de structuur van een *rite de passage*.
5. *The conservationist* van Nadine Gordimer is anti-pastoraal vanuit het perspectief van haar hoofdpersoon, maar vanuit het perspectief van de lezer evengoed pastoraal of post-pastoraal te noemen.
6. In hun samenhang (of het gebrek daaraan) leggen de metaforen *dood*, *familie* en *land (natuur)* in Zuid-Afrikaanse pastorale (of anti-pastorale) literatuur de basis voor een culturele identiteit.
7. Of daarbij het landschap wordt opgevoerd als in wezen vijandige maar door cultuur gecontroleerde natuur, of als een onontgonnen, paradijselijke wildernis, is vooral afhankelijk van de mate waarin de schrijver of dichter zich identificeert met de heersende maatschappelijke orde.
8. De dood kan binnen die driehoeksrelatie zowel naar de gesloten, syntagmatische, ruimtelijke aspecten van een culturele identiteit verwijzen, als naar de open, paradigmatische, veranderlijke aspecten van die identiteit.
9. De grensoverschrijdende manier waarop Theo van Gogh stierf (“als een beest”, in de openbare ruimte, als personage in een niet-westers discours) appelleerde zodanig aan angst voor de veranderlijke, paradigmatische aspecten van de Nederlandse cultuur dat morele, territoriale en cultuurgrenzen sindsdien radicaal dreigen te worden gesloten.

10. Het gebrek aan serieuze overgangsrituelen in de moderne samenleving verklaart de grote aantallen vroegtijdige schoolverlaters, postnatale depressies en *midlife-crises*.